

Cecha 11: Utrzymanie energii wprowadzanej do wód morskich, w tym podmorskiego hałasu, na poziomie niepowodującym negatywnego wpływu na środowisko wód morskich

Kryterium podstawowe	Opis kryterium	Wskaźnik wykorzystany w ocenie	Właściwości typowe dla dobrego stanu środowiska wód morskich
D11C1	Rozmieszczenie przestrzenne, zakres czasowy i poziomy dźwięku impulsowego w wodzie związanego z działalnością człowieka nie osiągają poziomów powodujących negatywny wpływ na populacje zwierząt morskich.	Czas trwania dźwięku impulsowego w roku kalendarzowym emisji dźwięku impulsowego, jego rozłożenie w ciągu roku	Element czasowo nieuwzględniany w klasyfikacji wód morskich
		Rozkład przestrzenny dźwięku impulsowego na ocenianym obszarze	Nie zostały ustalone wartości progowe dla tych poziomów na szczeblu Unii Europejskiej, z uwzględnieniem specyfiki regionalnej lub podregionalnej
D11C2	Rozmieszczenie przestrzenne, zakres czasowy i poziomy ciągłych dźwięków o niskiej częstotliwości w wodzie związanych z działalnością człowieka nie osiągają poziomów powodujących negatywny wpływ na populacje zwierząt morskich.	Średni roczny poziom ciągłego dźwięku o niskiej częstotliwości lub innych odpowiednich wskaźników czasowych na jednostkę powierzchni	Element czasowo nieuwzględniany w klasyfikacji wód morskich
		Rozkład przestrzenny i zasięg (% , km ²) ciągłego dźwięku o niskiej częstotliwości na ocenianym obszarze, na którym ustalone wartości progowe zostały osiągnięte	Nie zostały ustalone wartości progowe dla tych poziomów na szczeblu Unii Europejskiej, z uwzględnieniem specyfiki regionalnej lub podregionalnej

CZEŚĆ 2

SPOSÓB KLASYFIKACJI WSKAŹNIKÓW W POWIĄZANIU Z CECHAMI, O KTÓRYCH MOWA W CZEŚCI PIERWSZEJ

1. Klasyfikacji stanu środowiska wód morskich dokonuje się w dwóch klasach: stan dobry i stan poniżej dobrego.
2. Klasyfikacji stanu środowiska morskiego dokonuje się na podstawie oceny 11 cech, o których mowa w części 1, które podzielono na dwie grupy: cechy stanu (cecha 1, cecha 4 i cecha 6 (D6C4, D6C5)) i cechy presji (cecha 2, cecha 3, cecha 5, cecha 6 (D6C1, D6C2 i D6C3), cecha 7, cecha 8, cecha 9, cecha 10 i cecha 11). Obie grupy cech są traktowane równoważnie. Zgodnie z decyzją Komisji 2017/848 cecha D6 – integralność dna morskiego ze względu na charakteryzujące ją kryteria (C4 i C5) właściwe jednocześnie do oceny stanu siedlisk bentosowych jak i presji fizycznych, jest zaliczana do cech stanu i cech presji. W opisie stanu wyróżnione są dwa kryteria: D6C4 (zakres utraty typu siedliska wynikający z oddziaływań antropogenicznych nie przekracza określonego odsetka naturalnego zasięgu siedliska w ocenianym obszarze) oraz kryterium D6C5 (zakres negatywnych skutków oddziaływań antropogenicznych na stan typów siedlisk, w tym zmiany ich biotycznej i abiotycznej struktury i jej funkcji, np. jej typowego składu gatunków, a także ich względnej liczebności, braku szczególnie delikatnych lub wrażliwych gatunków lub gatunków zapewniających kluczową funkcję, struktury rozmiarów gatunku, nie przekracza określonego odsetka naturalnego zasięgu siedliska w ocenianym obszarze). Kryteria D6C1, D6C2 i D6C3 odnoszą się wyłącznie do presji „straty fizyczne” i „zakłócenia fizyczne” oraz ich oddziaływań, podczas gdy kryteria D6C4 i D6C5 dotyczą całościowej oceny cechy D6, wraz z siedliskami bentosowymi w ramach cechy D1. Ze względów metodologicznych, wynikających z potrzeby całościowej oceny cechy D6, informacje jej dotyczące odnoszą się do wszystkich jej kryteriów, z powtórzeniem kryteriów D6C4 i D6C5, zaprezentowanych dla cechy D1.
3. Klasyfikacji stanu dokonuje się dla poniższych podakwenów wód morskich:
 - 1) polskie wody Basenu Bornholmskiego;
 - 2) polskie wody Basenu Gdańskiego, który obejmuje wody otwarte Zatoki Gdańskiej;
 - 3) polskie wody Wschodniego Basenu Gotlandzkiego;
 - 4) polskie wody przybrzeżne Basenu Bornholmskiego; wody obejmują jednolite części wód: Rowy – Jarosławiec Zachód, Jarosławiec – Sarbinowo, Sarbinowo – Dziwna, ujście Dziwny, Dziwna – Świna, ujście Świny;
 - 5) polskie wody przybrzeżne Basenu Gdańskiego; wody obejmują jednolite części wód: Mierzeja Wiślana, ujście Wisły Przekop, Zatoka Gdańska wewnętrzna, Zatoka Pucka zewnętrzna, Zalew Pucki, Półwysep Hel;

- 6) polskie wody przybrzeżne Wschodniego Basenu Gotlandzkiego; wody obejmują jednolite części wód: Władysławowo – Jastrzębia Góra, Jastrzębia Góra – Rowy, Rowy – Jarosławiec Wschód;
 - 7) akwen 35A – Zalew Wiślany;
 - 8) akwen 38A – Zalew Szczeciński i Zalew Kamieński.
4. W celu uwzględnienia obowiązującej klasyfikacji dla wód przejściowych i przybrzeżnych, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 11 października 2019 r. w sprawie klasyfikacji stanu ekologicznego, potencjału ekologicznego i stanu chemicznego oraz sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych, a także środowiskowych norm jakości dla substancji priorytetowych (Dz. U. poz. 2149), przyjmuje się, że granicę między stanem dobrym a stanem poniżej dobrego stanowi $\frac{3}{5}$ wartości maksymalnej, którą dany wskaźnik może osiągnąć. Odpowiada to wyznaczeniu granicy między stanem „dobry i bardzo dobry” i „zły, słaby i umiarkowany” zgodnie z rozporządzeniem Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 11 października 2019 r. w sprawie klasyfikacji stanu ekologicznego, potencjału ekologicznego i stanu chemicznego oraz sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych, a także środowiskowych norm jakości dla substancji priorytetowych.

CZEŚĆ 3

SPOSÓB OCENY STANU ŚRODOWISKA WÓD MORSKICH

1. Ocena stanu środowiska wód morskich jest przeprowadzana na kilku poziomach. W pierwszej kolejności na poziomie wskaźników podstawowych, następnie integrowanych w ramach kryteriów lub grup kryteriów, a następnie cech. W zakresie cech stanu, integracji wskaźników i kryteriów dokonuje się tylko na poziomie gatunków, grup gatunków i rodzajów siedlisk, bez dalszej ich integracji do jednej oceny w ramach cech. Przedstawiony sposób oceny jest zgodny z przewodnikiem do przeprowadzenia oceny stanu środowiska wód morskich (European Commission. 2018. Reporting on the 2018 update of articles 8, 9 & 10 for the Marine Strategy Framework Directive. DG Environment, Brussels. pp 72 (MSFD Guidance Document 14)) opracowanym przez grupy robocze Komisji Europejskiej. Aktualny sposób oceny różni się od zastosowanego we wstępnej ocenie stanu środowiska wód morskich, gdyż w tej ostatniej dla każdego ocenianego akwenu otrzymywano jedną, zintegrowaną ocenę na podstawie ocen poszczególnych cech.
2. Ocena poszczególnych cech C1–C11 może być dokonana na dwa sposoby, w zależności od dostępności danych i informacji:
 - 1) ilościowo – na podstawie wskaźników podstawowych lub
 - 2) opisowo – na podstawie oceny eksperckiej, jeżeli dla danej cechy nie opracowano odpowiedniego wskaźnika podstawowego lub nie określono wartości progowej dla kryterium.
3. Ostateczny wynik oceny jest wyrażony w dwóch klasach odpowiadających osiągnięciu lub nieosiągnięciu dobrego stanu środowiska wód morskich.